

Arrest

nr. 72 473 van 22 december 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asier, Immigratie en Maatschappelijke Integratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 16 september 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 17 augustus 2011 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat O. GRVY verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. DE VRIEZE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 2 juli 2010 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*ter* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

Voormelde aanvraag werd op 29 september 2010 ontvankelijk verklaard.

Op 16 augustus 2011 werd de aanvraag om machtiging tot verblijf van 2 juli 2010 ongegrond verklaard.

Op 17 augustus 2011 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker ten aanzien van verzoeker. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 75, § 2 / artikel 81 en artikel 75, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, vervangen bij het koninklijk besluit van 19 mei 1993 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 april 2007, wordt aan

*de genaamde Abdiu Pajtim
geboren te Presevo , op (in) 21.06.1990
van nationaliteit: Servië
het bevel gegeven het grondgebied te verlaten.*

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 23/09/2010 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen , hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum. ”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 3 van het EVRM, van artikel 62 van de vreemdelingenwet, *“van de onvoldoende motivering en daardoor het gebrek aan wettelijke toelaatbare motieven, evenals de schending van het algemene beginsel van behoorlijk bestuur en het algemene beginsel volgens hetwelke de administratieve overheid gehouden is zich uit te spreken na kennis te hebben genomen van alle elementen van de zaak”*.

Verzoeker voert aan dat in werkelijkheid de beslissing niet geldig gemotiveerd is en geen rekening houdt met het feit dat hij voor het ogenblik wettig op het Belgische grondgebied verblijft. Verzoeker haalt aan dat hij een aanvraag om machtiging tot verblijf heeft ingediend op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet op 30 juni 2010. Hij meent dan ook dat het de tegenpartij niet toegelaten is hem een bevel om het grondgebied te verlaten te betekenen alvorens zich uitgesproken te hebben over zijn aanvraag tot machtiging tot verblijf voor medische redenen. Door zo te handelen heeft de verwerende partij het beginsel van goed bestuur geschonden. Het komt haar immers ten laste de werkelijkheid van verzoekers situatie in overweging te nemen vooraleer een bevel om het grondgebied te verlaten te betekenen. Het is derhalve foutief dat de verwerende partij zulk een bevel het grondgebied te verlaten aan hem heeft betekend gezien zijn actuele administratieve situatie. De ingeroepen elementen zijn ernstig en rechtvaardigen de nietigverklaring van het hem betekende bevel om het grondgebied te verlaten, aldus verzoeker.

2.3.1. Luidens artikel 39/78 *juncto* artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder “middel” in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138 590; RvS 4 mei 2004, nr. 130 972; RvS 1 oktober 2004, nr. 135 618).

2.3.2. Verzoeker roept de schending in van “het algemene beginsel van behoorlijk bestuur” en van artikel 3 van het EVRM. De Raad stelt vast dat verzoeker enerzijds niet specificeert op welk algemeen beginsel van behoorlijk bestuur hij doelt, en anderzijds op geen enkele wijze toelicht waarom hij van oordeel is dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden. Deze middelonderdelen zijn derhalve onontvankelijk.

2.4. De uitdrukkelijke motiveringsplicht, zoals deze voortvloeit uit artikel 62 van de vreemdelingenwet en uit de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de

administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt (RvS 25 september 2002, nr. 110.667; RvS 10 december 2002, nr. 113.439; RvS 17 mei 2005, nr. 144.471). Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt dat zowel de feitelijke als de juridische overwegingen van de bestreden beslissing erin zijn opgenomen en uit de uiteenzetting in het verzoekschrift blijkt dat verzoeker ze kent, zodat het doel dat met het bestaan van de formele motiveringsplicht beoogd wordt, is bereikt.

In zoverre verzoeker aanvoert dat de motivering van de bestreden beslissing niet afdoende zou zijn gemotiveerd, omdat geen rekening zou zijn gehouden met alle elementen van het administratief dossier en hem gelet op zijn actuele administratieve situatie geen bevel om het grondgebied te verlaten mocht worden betekend, blijkt uit het administratief dossier het volgende : verzoeker heeft inderdaad op 2 juli 2010 een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ingediend. Deze aanvraag werd op 29 september 2010 ontvankelijk verklaard, doch werd op 16 augustus 2011 door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid beslist deze aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond te verklaren. Daarbij werd ook beslist het attest van immatriculatie dat aan verzoeker werd verleend hangende zijn aanvraag, in te trekken. Derhalve mist verzoekers middel feitelijke grondslag en moet het, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond worden bevonden.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december 2011 door:

mevr. A. WIJNANTS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS